

ПРОТОКОЛ

№ 569

гр. Пловдив, 14.12.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Милена Б. Рангелова
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
и прокурора Иван Хр. Перпелов

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600561 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:49 часа се явиха:

Производството е по чл. 65, ал. 7, 8 и 9 от НПК.

Образувано е по жалба на адв. В. Д. - защитник на обвиняемия С. Р. Ж. срещу определението по ЧНД № 1383/2023 г. по описа на Окръжен съд С.З., с което е оставено без уважение искането на Ж. за изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение задържане под стража.

По делото е постъпила молба от обвиняемия Ж. с уведомление, че не желае да се явява лично в съда.

Обвиняемият С. Р. Ж. се явява лично, доведен от Ареста гр. С.З., и с адв. В. Д., упълномощен на ДП.

Обвиняемият С. Р. Ж.: Все пак реших да дойда лично пред съда, никой не ме е карал насила.

Адв. Д.: По моя инициатива беше пусната молбата, с оглед организирането на конвоя – да не би да затрудним евентуалното разглеждане на мярката. Той се явява пред вас доброволно.

За Апелативна прокуратура - Пловдив се явява **прокурорът Иван Перпелов.**

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият С. Ж.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание, намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО.

На страните **СЕ РАЗЯСНИХА** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи към състава.

Представям доказателства относно висящи наказателни производства към момента. Едното от тях е настоящето, което ми беше изпратено по факс от Окръжна прокуратура С.З.. Подобно доказателство е било представено при първоначалното вземане на мярката за неотклонение задържане под стража и е коментирано от колегата в делото, но тъй като е останало по ЧНД-то по предходното разглеждане на мярката за неотклонение, счетох за необходимо да ви го представя.

Адв. Д.: Нямам искания за отводи и доказателства.

По отношение на представеното доказателство, с оглед заявеното от клиента ми и че ми е служебно известно, че има прекратяване по едно от дознанията, моля да се изиска, ако прецените, актуална справка, тъй като тази не отговаря на действителното положение. Моля за изискване на справка за всички висящи наказателни производства. Твърдя, че са отделени материалите и така са образувани тези производства. В заключение, моля да се изиска справка за актуалното процесуално състояние на тези производства.

ПРОКУРОРЪТ: В случая няма спор за останалите дела, освен за това, което е с предмет престъпление по чл. 117, ал. 2 от НК, така че считам с оглед справката за съдимост на лицето, която е приложена по делото, с оглед наличието на характеристична справка на л. 188 от наказателното производство, че за целите на настоящата мярка не се налага изискване на допълнителна информация, която да касае единствено и само деянието по чл. 117, ал. 2 от НК.

Обвиняемият С. Ж.: Нямам искания за отводи и доказателствени искания.

Съдът ще приложи към материалите по делото представената справка, за да даде възможност на прокуратурата да обоснове тезата си по избрания начин, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЛАГА представената от прокурора справка за висящи досъдебни производства по отношение на обвиняемия.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии, доколкото и в настоящото производство следва да бъдат обследвани предпоставките на чл. 63 НПК, на

първо място, искам да подчертая, че българският процесуален наказателен закон не съдържа нито една задължителна предпоставка за задържане и хипотезите на чл. 63 ал. 2 НПК са оборими.

Повдиганото обвинение по чл. 116 вр. чл. 18 от НК считам за неправилно. Освен това неправилно Старозагорският окръжен съд интерпретира обстоятелството, че прокуратурата, която безспорно е господар на досъдебното производство, има право да повдига каквото обвинение сметне за адекватно и съдът, като арбитър в това мини производство, не можел да бъде коректив на повдигнато обвинение. Не съм съгласен с една такава теза, тъй като по тази логика прокуратурата може да поддържа това обвинение до внасяне на делото в съда и така клиентът ми да стои година и половина в ареста, доколкото ще бъдат налице предпоставките на чл. 63 ал. 2 НПК. Това е една оборима предпоставка и в настоящия случай моите претенции са не толкова към първата квалификация, която прокуратурата е счела за адекватна, а към това, че деянието, за което подзащитният ми е привлечен към наказателна отговорност по чл. 116 НК, е несъставомерно, тъй като дори на прима виста е видно, че се касае за класически случай на неизбежна отбрана. И макар в това производство доказателствата да се разглеждат на пръв поглед, и този пръв поглед би убедил всеки един непредубеден наблюдател касае ли се за престъпно деяние и налице ли е обосновано подозрение! Ще помоля да разгледате по-детайлно доказателствата, съдържащи се в кориците на делото, тъй като от тях е видно, че на 19 септември около 21.30 часа подзащитният ми, докато е извършвал трудовата си дейност в стопанисваната от него бара в гр. С.З., в кв. Т.ч., е получил позвъняване от съпругата си Д. и в резултат на това позвъняване той е напуснал пералното помещение, където е било шумно, за да проведе разговор отвън в двора. Тогава е забелязал приближаващи към него две маскирани лица с черни дрехи и черни маски на лицата, с процепи на очите, държащи дълги продълговати предмети, наподобяващи тръби или палки. Причината да се обади съпругата на С. е била, че на камерите е забелязала тези две лица. А че той е очаквал такова посещение, говорят всички доказателства по делото - разпитани свидетели, както и обясненията на моя клиент, тъй като влошените му отношения с адв. И.И. са ноторно известни не само на територията на гр. С.З.. На мен са ми известни още като бивш служител на БОП-а в гр. С.З.. Той е бил предупреждаван, че е поръчван, очаквал е, че ще му случи някога нещо лошо и в тази вечер действително лошото е започнало да се случва. Затова не съм съгласен с тезата на прокуратурата, че деянието не е осъществено при неизбежна отбрана, тъй като е нямало нападение. Напротив, нападение има. Нападението е още с проникване в имота на моя позащитен. Още повече че съгласно Постановление № 12 от 1973 г. не е необходимо нападението да е започнало, достатъчно е то да е предстоящо и неизбежно. Настоящият казусът е именно такъв. Непосредствена близост с тях, вървейки с предмети в ръцете, тези двама млади тренирани мъже, бивши охранители, както се изяснява от

показанията на свид. Д.Д., се насочват към моя клиент, който не е във физическа форма, която да противостои. Какво е направил той? – Направил е най-разумното. Той имал е оръжие в себе си, предупредил е, че е въоръжен, не е произвел изстрел веднага по отношение на тях, а произвел само предупредителен такъв. Тези му обяснения се подкрепят от видеоклипове, които са налични по досъдебното производство. Вижда се, че уцелва лампа в близост, която угасва – но нападателите са продължили да се приближават към него и това е бил единственият начин да ги възпре, произвеждайки изстрели по тяхна посока, като все пак е пощадил техния живот - произвел ги е към места от тялото, които не би могъл да ги умъртви. Така е уцелил единия от нападателите - П. в хълбока, а К.И. - в лакътя. Какво са направили след това нападателите? - при условие че прострелването се случва в 21.30, търсят първо добър адвокат в С.З. и предположете при кого отиват първо - при адв. И.И.. Като посредник на срещата е Д.Д., известен като „Б.“. Последният казва, че са го потърсили около 21.40 и са се срещнали в квартал А.** в С.З., по инициатива на К.И., който искал да се консултира с добър адвокат. Срещата, според Д.Д., е продължила около 10-15 минути, но от доказателствата по делото се установява, че е продължила най-малко час и половина, тъй като в Центъра за спешна медицинска помощ двамата, така наречени пострадали се озовават в 23.55, а самият Д.Д. казва, че е закарал адвокат И. до дома му около 23 часа.

И до ден днешен двамата простреляни не казват, че са простреляни от моя доверител, а от неизвестни лица в квартал Л., в местността Ч.п., известен като циганския квартал в С.З. и са намира на километри от мястото, където моят клиент е бил нападнат и където стопанисва бара. Двете местоположения са разделени на километри. Ч.п. е в Балкана, отдалечен на километри от мястото, където държи бара си. На 3-4 км е. Барът е в квартал „Т.ч.“, а Ч.п. е най-високата точка на този квартал и се намира в северна посока, много-много далече от мястото на нападението.

Т.е. те не само не оказват никакво съдействие на разследващите, а затаяват истината каква е причината за тяхното прострелване, заблуждавайки разследващите, че са били в тази местност Ч.п., да търсят циганката Господинка, която била длъжник на колекторската фирма, към която те извършват инкасаторски услуги. Самото поведение на двамата пострадали ясно сочи за това какво те са били намислили да сторят на моя клиент. Показателно е за намеренията им да извършат покушение срещу него: дали са щели да го убият или пребият, няма как да знаем, но е очевидно, че тези лице са влезли в неговия имот, за да му причинят нещо лошо и са започнали това нападение. Считам, че поведението на моя клиент е било адекватно и това е бил единственият начин и механизъм той да ги възпре и да спаси живота си от това непосредствено противоправно посегателство. Ако С. Ж. не беше съдействал на разследването, този казус сега нямаше да стои пред вас, защото пострадалите не се оплакват. Той е лицето, което е казало как са се развили събитията на 19.09.2023 г.

Ето защо считам, че обвинението по чл. 116 вр. чл. 18 НК, към което е привлечен, не е престъпно, тъй като деянието, което е извършил моят подзащитен, очевидно е осъществено при условията на неизбежна отбрана.

Що се касае до останалите две обвинения: по чл. 339 НК моят клиент ще си понесе наказателната отговорност за това деяние. Не оспорваме по никакъв начин, че е държал незаконно оръжие, но това незаконно оръжие в случая е по-малкото зло, тъй като то му е спасило живота. Разбира се, по никакъв начин това обстоятелство не го оправдава за държането му.

Що се касае до третото обвинение – по чл. 270 НК, което е леко, считам, че в процеса по разследване ще се изясни това недоразумение, тъй като по никакъв начин не е осуетил действията на органите на МВР, а е искал да разговаря с определен полицейски началник, тъй като е бил все още стресиран за своя живот и този на семейството си. Затова какво е било психоемоционалното състояние на моя подзащитен е показателна назначената СППЕ, в която на стр. 10 вещите лица - специалисти в дадените области, сочат, втори абзац: *„Внезапната поява на непознати за него лица, тяхното поведение и външен вид са предизвикали у освидетелствания Ж. усещане за предстоящо физическо нападение, което е довело до внезапна проява на силен страх за живота му и отключване на светкавична стресова реакция“*.

Уважаеми апелативни съдии, считам, че този казус е учебнически пример за неизбежна отбрана и ви моля, тъй като вашият акт излъчва и послание - както към обвиняемия, така и към прокуратурата и разследващите, да направите детайлен разбор на доказателствата и да постановите акт, с който да измените мярката за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА в каквато и да било по-лека.

Обвиняемият С. Р. Ж. за лична защита: Поддържам казаното от адвоката ми. Моля за Домашен арест, който да се осъществява на адрес: гр. С.З., ул. С.**, местността Д.. Там е В. Районно управление. А ако е Гаранция, моля да е в размер, какъвто съдът ми определи.

Адв. Д.: Не пледирахме за неопределяне на мярка, защото, все пак има друго обвинение – това по чл. 339 НК, което не оспорваме.

Обвиняемият Ж.: Искам да поясня, че на следващия ден, към 10 часа някъде, дойдоха от Сектор БОП. Аз ги видях, считах, че са Бопаджии. Отворих прозореца, даже се здрависахме с началника на В. районно Г., като уточнявам, че пред полицаите аз настоях да дойде Г.. На петата минута той дойде. Междувременно звъннах и на 112, в момента, когато думкаха по вратата.

Исках да разкажа за случката и пред медиите, защото пет години пет години сме тормозени от адв. И.И..

Г. дойде с кварталния полицаи Т.. Отворих прозореца, на първия етаж, който е нисък, стига ми до кръста, и през прозореца се здрависах с Г. и с кварталния Т.. Казах му: „Началник, искам пред медиите да разкажа за

психическия тормоз от адв. И.“. Той ми каза: „С., не мога да ти го осигуря това нещо. Просто няма как да се случи сега. Облечи се, оправи се, изпуши една цигара, успокой се и излез!“. Затворих прозореца, пуших цигара, облякох се, оправих се, отворих вратата и излязох. Показах къде съм оставил оръжието – отгоре на тротинетката в къщата. След това излязох. Върнах се да целуна кученцето и тръгнах доброволно с тях, не се дърпах, не бях с белезници, когато ме качваха в патрулката.

Адв. Д.: Обръщам внимание, че за неговото задържане има и клип, разпространен в медиите, и може да се проследи. Предполагам, че някой е снимал с телефон и го е дал на медиите.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да потвърдите определението на Окръжен съд С.З., като правилно и законосъобразно по следните причини:

Налице са три обвинения спрямо лицето и моля да отбележите, че едно от обвиненията по чл. 116, т. 4 НК за опит за убийство на две лице е за повдигнато обвинение на 19.09.2023 г. и след това, на следващия ден, 20.09.2023 г. има допълнително две повдигнати обвинения за умишлени престъпления по чл. 270 и по чл. 339 НК. Т.е. след първото инкриминирано деяние, за което е обвинен, той е извършил още две престъпления.

Моля да името предвид, че местопроизшествието на 20.09.2023 г. е било посетено неслучайно от специални сили на МВР, а именно поради барикадирането на лицето, което сочи и една допълнителна индиция за високата степен на обществена опасност на това лице.

В тази връзка моля да имате предвид и обстоятелството, първо за престъплението по чл. 116 НК – на двамата пострадали по делото са назначени СМЕ. От СМЕ на пострадалия П. Т. се установява, че той е прострелян директно в корема, не в хълбока. Това сочи целенасочена стрелба към жизнено важни зони. Също така е назначена СЕМ и на другия пострадал.

Освен това, действително е назначена и приета комплексна психологическо-психиатрична експертиза, но нейните резултати са само частично и едностранчиво обсъдени. В тази експертиза изрично е посочено, на реда след цитата на адвоката: „Не се установяват клинични белези, свидетелстващи за наличието на уплаха или смущение по отношение на обвиняемия“. Това никой не го съобщава до този момент.

Моля да обърнете внимание, че неслучайно вещите лица това обстоятелство изрично са го подчертали, като почернено. Наред с това те са категорични, че не са съществували каквито и да било обстоятелства, които да установят той дали е разбирал свойството и значението на извършеното, или да е ръководил постъпките си. Т.е. не са съществували до такава степен емоционални доминиращи обстоятелства, които да замъглят съзнанието на дееца и той да не прецени какво се случва.

Тази експертиза е комплексна и тя анализира личността на

обвиняемия. Установява, че това е една психически нестабилна личност, което сочи, че във всеки един момент е налице вероятност той да извърши друго престъпление, а предвид, че за престъплението по чл. 116 НК се предвижда наказание от 15 до 20 години лишаване от свобода, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, е налице опасност да се укрие.

Обективните данни до този момент сочат и на следното: До момента, видно от справката за съдимост, същият е осъждан единствено и само за умишлени престъпления. Моля да имате предвид, че част от осъжданията са за участие в ОПГ, за пране на пари по чл. 253 НК, за престъпление по чл. 252 НК. Последното му осъждане, което е през 2019 г., е също за умишлено престъпление – управление на МПС след употреба на наркотични вещества.

Считам, че съществува опасност обвиняемият да извърши престъпление вкл. и да се укрие. Дори, според мен, да не съществуваше престъплението по чл. 116 НК, барикадирането, за което е повдигнато обвинение по чл. 270 ал. 1 НК, обстоятелството, че е държал огнестрелно оръжие, заедно с боеприпаси, които са смъртоносни, са основание мярката за неотклонение на лицето да продължи.

Адв. Д. (реплика): Уважаеми апелативни съдии, не съм съгласен със становището на прокуратурата, тъй като не мисля, че анализът, който направих е плод на емоция. Това са фактите по делото, а прокуратурата манипулативно вади от експертизата частта, в която се казва, че няма уплаха и смущение. За неизбежната отбрана не е необходимо да има уплаха и смущение. Този признак би бил от значение, ако говорим за превишаване на неизбежна отбрана и това превишаване се дължи на уплаха и смущение. Очевидно е, че е имало развиваща се стресова реакция от непосредствено започналото нападение. Това е мнението на експертите.

Това, че някой е емоционално нестабилна личност, не го прави престъпник и не съм съгласен с твърдението на прокуратурата, че видите ли, тъй като психолозите са написали, че е емоционално нестабилен, той ще извърши престъпление. Ами тогава да арестуваме лицата на базата на изследвания на психолози и психиатри за една предкриминална дейност.

Вижда се, че и прокуратурата е разколебана по отношение на обвинението по чл. 116 от НК и че една по-лека мярка в достатъчна степен би обезпечила целите на чл. 57 от НПК и това лице не бива повече да бъде задържано за това, че е защитило живота си с едно общественополезно деяние. По никакъв начин представителят на държавното обвинение не обърна внимание на нападателите. Не разбрахме становище му в тази посока, не разбрахме становището му относно поведението на нападателите, които до момента отричат да са били там.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ.

Обвиняемият С. Р. Ж.: Просто нямах избор. И майка ми беше на един метър отзад. За секунда ми минаха хиляда работи в главата. Нямах просто избор.

Стабилно е финансовото ми състояние. Издържам майка ми, която живее при мен. Майка ми е болна с отрязано ходило.

Деца имам, които не работят и аз ги издържам всичките. Поправям се, детето ми е на 22 години и ние заедно работим във фирмата. Едно дете имам.

Фирмата се занимава с пране на килими – бара за пране на килими. Няма как аз да отида някъде, аз не съм отишъл да извърша престъпление. Те дойдоха в дома ми. 5 години не съм мръднал от барата. Няма как аз да отида и да се укрива или да извърша престъпление. Това е абсурд. Пазел съм се от сянката си, защото знам какъв урод стои и иска мъст – адвокат И.И.. Нас ни съдиха заедно, на спецсъда в С., тука, побъркаха ни заради него и тези всичките дела, които са образувани, са заради него. Това са изкуствени дела. Моля за по-лека мярка.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 11.40 ч. в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за смекчаване мярката за неотклонение на обвиняемия Ж. е основателно.

Според ПАС наличните гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, включително събраната след вземането на обжалваната мярка за неотклонение доказателствена и експертна информация, обосновават предположение за извършени от жалбоподателя вредоносни действия против живота на пострадалите, довели до смърт поради независещи от него причини. Прокуратурата обаче не е права във виждането си за доказателствена обезпеченост на твърдения опит за убийство по смисъла на чл. 115 вр. чл. 18, ал. 1 НК. Всъщност в нито един процесуален момент тя не е успяла да премахне съмнението за неизбежна отбрана или действия при превишаване пределите на отбраната срещу предприето от страна на пострадалите непосредствено противоправно нападение. ПАС има предвид, че по делото са извършени почти всички възможни процесуално-следствени действия, които не са могли да набавят доказателства с необходимия потенциал за опровергаване на категорично и последователно

поддържаната, подкрепена от разнородни доказателства и неотречена от психиатричната експертиза, версия на обвиняемия. Според неговите ясни и логично звучащи обяснения, излагани безпротиворечиво пред близки, роднини и служебни лица след инцидента, той се е отбранявал срещу двама маскирани „здрави и хладнокръвни“ мъже, нарушили неприкосновеността на неговия имот, които е изглеждало, че го нападат при положение че продължили да вървят координирано и с палка в ръце срещу него, дори след като ги предупредил, че ще стреля и действително е произвел изстрел с боен патрон във въздуха, а в един момент са заобиколили от всяка от страните му. При това случката се е разигравала на място (на полето), откъдето нито е можел да избяга, нито да бъде видян, за да бъде спасен от някого. Важна е и описаната от св. Т.Е. предхождаща ситуация на непрестанен страх да не бъде „поръчан“ за убийство от адв. И. (с когото именно двамата нападатели се срещнали незабавно след прострелванията). Назначената СППЕ потвърждава, че внезапната поява на пострадалите и тяхното поведение са предизвикали у Ж. усещане на предстоящо физическо нападение и свързан с това усещане силен страх за живота, като отключената „светкавична“ реакция била „стресова“. Показанията на пострадалите нямат потенциал да опровергават обясненията на жалбоподателя, тъй като те твърдят, че не са видели от кого са простреляни и че прострелването се е състояло на отдалечено с километри спрямо имота на Ж. място, където търсели не него, а друго лице. Очевидно е, че техните твърдения не са надеждна база за изводи по фактите, особено пък като се има предвид неестественото им посткриминално поведение – да се срещат и консултират с адвокат, вместо да потърсят медицинска помощ заради прострелванията.

Вярно е, че жалбоподателят не е извършил незабавно сигнализиране за случилото се в полицията, а сетне, когато полицейски служители го посетили в дома му, в началото отказал да се подчини на тяхно разпореждане да излезе и разговаря с тях, но този факт не е релевантен за определяне на вярната правна квалификация. Впрочем въпросното поведение не е от значение и за оценяване степента на обществена опасност на нараняванията на двамата пострадали, доколкото е посткриминално. А както е известно, поведението след деянието не може да се вмени включително като отегчаващо обстоятелство, при положение че деецът няма задължение да съдейства за собственото си разобличаване.

Въпрос на преценка по съществото на делото е дали посегателството трябва да се квалифицира като действие при неизбежна отбрана, включително при грешка по смисъла на чл. 14 НК относно действителността на нападението (извинителна или неизвинителна), или при превишаване пределите на неизбежната отбрана. Дори към настоящия процесуален момент обаче може да се прецени, че предложената квалификация по чл. 115 НК не приляга на установените факти, така че не е приемлива (възможна). Най-неблагоприятният *възможен* вариант за жалбоподателя е квалифициране по чл. 119 НК, в който случай най-тежката мярка за неотклонение би се явила неподходяща.

За определяне на тази мярка преди три месеца са били релевантни и другите две повдигнати на Ж. обвинения, които касаят също наказуеми с лишаване от свобода престъпления – по чл. 270 НК и по чл. 339 НК. Към настоящия процесуален момент обвинението за деяние по чл. 339 НК има необходимата доказателствена обезпеченост, като се и признава от жалбоподателя. Що се отнася до обвинението по чл. 270 НК, версията на Ж., че е настоял да се яви лично началникът на В. РУ-С.З., за да излезе от дома си (а когато се явил, се успокоил и излязъл доброволно), трябва да бъде проверена, което не си вижда да е сторено по досъдебното производство. Това е важно за преценка дали деянието проявява достатъчна степен на обществена опасност или може да се интерпретира като малозначително, което без съмнение е от значение при решаване на въпроса за мярката за неотклонение. Не беше взета предвид представената от прокурора справка за висящи досъдебни производства срещу Ж., след като не става дума за установени с влязла в сила престъпления.

Преценен в аспекта на предходните осъждания на Ж. за престъпления против транспорта и против финансовата система, доказаното понастоящем престъпление по чл. 339 НК обосновава опасност от извършване на престъпление. Очевидно е, че жалбоподателят проявява трайно негативно отношение към обществените отношения, защитавани от наказателното право, като периодично влиза в различни престъпни ситуации и дори ефективното изтърпяване на наложено му наказание лишаване от свобода не е успяло да произведе възпиращ ефект.

Въпросната опасност не е с интензивност, достатъчна за обосноваване

продължаването на задържането на жалбоподателя под стража, а също задържане в дома му. Подходяща се оказва втората по тежест мярка за неотклонение, а именно гаранция. При определяне на нейния размер (5000 лева) ПАС съобрази и имущественото положение на жалбоподателя.

Въззивната инстанция достигна до това решение, като взе предвид и установения социален статус на жалбоподателя, добрата семейна среда, която поддържа, полагания общественополезен труд и грижи за болен родител, също и съдействието за изясняване обстоятелствата по делото.

Впрочем, споменатите данни изключват опасността от укрИ.е, с която представителят на АП-Пловдив неправилно обосновава предложението си за отхвърлянето на молбата за изменение на задържането на Ж. под стража. Уместно е да се подчертае и факта на последователното поддържане и обосноваване на теза за невинност по две от обвиненията, която очевидно обвиняемият има интерес да отстоява и в тази връзка има интерес да е на разположение за съответните съдопроизводствени действия.

Ето защо съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението № 1051/07.12.2023г. по ч.н.д. № 1383/23г. по описа на ОС-С.З., с което е оставено без уважение искането на обвиняемия С. Р. Ж. за изменение на мярката му за неотклонение „задържане под стража“, като я ИЗМЕНЯ в ГАРАНЦИЯ от 5000 (пет хиляди) лева.

Обвиняемият С. Р. Ж. да се освободи незабавно след внасяне на определения размер на гаранцията, ако не се задържа на друго основание, за което да се пише и изпрати по факс писмо до началника на Ареста на гр. П. (с копие до началника на Ареста към Затвора гр. С.З.).

Към писмото да се приложи и копие от документа за внесена гаранция, ако такъв постъпи в деловодството на ПАС.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____